

Bir manzarayı daha önceden görmüş gibi hatırlamak (dejavu) tenasüh (reenkarnasyon) delili midir?

Vuku bulan bütün hâdiseler, Levh-i Mahfuza göre cereyan ediyor. Levh-i Mahfuzun imlası ile irade ve kudretle mahlûkat, ilim dairesinden, kudret ve varlık âlemine geçiyor.

Demek ki mahlûkatın yaratılması ve varlığını devam ettirmesi, ezelde olan ilmî takdire, iradeye göredir. Her şeyin ilmî plan ve proğramı, yani kaderi vardır. Bu plan ve kader, yaradılıştan evvel idi.

Ömrün ve halin Allah'ın ezeli ilmindeki vaziyeti, ilmî hakikati bazen hayalen bazen da fikren bazen de mâna itibariyle hâtirat nev'inden zuhur eder. Hâdisat meydana gelmeden veya insan konuşmadan evvel istikbal ile alâkalı hatırlatmalar olabilir. Unutulan şeylerin sonradan hatırlatılması gibi. Bunların tamamı Levh-i Mahfuzdaki ilmî olan kaderin varlığından haber verir.

Daha önceden yaşananların tahayyül edilmesi veya hatırlanması, **reenkarnasyon değil**, sadece ezelde var olan ilmî kader ve hakikatin, Levh-i Mahfuzun bir nüshası olan hafızalara ve hayallere gelmesidir.

İşte bu hâdiseye başlı başına kaderin bir ispatıdır. Demek ki her şey vücudundan evvel ve sonra yazılıyor ve hifzediliyor.

Hatırlamalar ise değişmeyen, sabit olan ve hakikat olan Levh-i Mahfuz ile alakalıdır. Kaybolan cüzdanların yeniden nüfus kütüğünden çıkartılması gibi, unutulanların veya istikbalde olacakların hatırlatılması da, ezeli bir ilm-i muhit olduğunu izah ve ispat etmektedir.

Risale-i Nurlarda bu konu ile alâkalı kısım şöyledir:

"Altıncısı ve en mühimmi: Rü'ya-yı sadıka benim için hakkalyakîn derecesine gelmiş ve pek çok tecrübatımla, kader-i İlahînin her şey'e muhit olduğuna bir hüccet-i katı' hükmüne geçmiştir. Evet bu rü'yalar, benim için hususan bu birkaç sene zarfında o dereceye gelmiştir ki; meselâ yarın başıma gelecek en küçük hâdisat ve en ehemmiyetsiz muamelât ve hattâ en âdi muhaverat yazılı olduğunu ve daha gelmeden muayyen olduğunu ve gecede onları görmekle, dilim ile değil, gözüm ile okuduğum bana kat'î olmuştur. Bir değil, yüz değil, belki bin defa; gecede, hiç düşünmediğim halde gördüğüm bazı adamlar veyahut söylediğim mes'eleler, o gecenin gündüzünde az bir tabir ile aynen çıkıyor. Demek en cüz'î hâdisat

vukua gelmeden evvel hem mukayyedir, hem yazılmıştır. Demek tesadüf yok, hâdisat başıboş gelmiyor, intizamsız değildir."(1)

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup.](#)